

**LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO KODEKSO 108, 109, 139, 213 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
DERINIMO PAŽYMA**

Institucijos arba ūkio subjekto pavadinimas, rašto data, numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Žyma apie pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos neatsižvelgta ar atsižvelgta iš dalies
<p>Teisingumo ministerijos 2021 m. kovo 24 d. raštas Nr. (1.6Mr) 2T-277</p>	<p>2. Keičiamoje DK 108 straipsnio 15 dalyje nustatyta, kad kelių transporto priemonių vairuotojams, vežantiems krovinius ir (arba) keleivius tarptautiniais kelių maršrutais ir atitinkantiems šio straipsnio 1 dalyje išvardytus atvejus, darbo sąlygų ypatumus nustato kelių transporto santykius reglamentuojantys įstatymai ir kiti teisės aktai. Pažymėtina, kad DK normos gali konkuruoti tik su kitų įstatymų normomis, todėl kiti teisės aktai negali reglamentuoti darbo sąlygų ypatumų, priešingu atveju būtų pažeista teisės aktų hierarchija. Atsižvelgiant į tai, siūlytina „kiti teisės aktai“ išbraukti.</p> <p>Be to, Projekto aiškinamajame rašte nurodyta, jog 2020 m. liepos 15 d. priėmus Direktyvą (ES) 2020/1057, nuo 2022 m. vasario 2 d., t. y. nuo Direktyvą (ES) 2020/1057 įgyvendinančių nuostatų perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo datos, DK 108 straipsnio 15 dalyje numatytos išimtys negalės būti taikomos, o kelių transporto priemonių vairuotojams, vežantiems krovinius ir (arba) keleivius tarptautiniais kelių maršrutais ir atitinkantiems šio straipsnio 1 dalyje išvardytus atvejus, darbo sąlygų ypatumus turės nustatyti kelių transporto santykius reglamentuojantys įstatymai ir kiti teisės aktai. Darytina išvada, jog Direktyva (ES) 2020/1057 bus perkelta specialiaisiais transporto sektoriui skirtais teisės aktais, kurie pagal DK 108 straipsnio 15 dalį ir bus taikomi. Todėl DK minėtos direktyvos neperkelia (neįgyvendina) ir DK priede netikslinga nurodyti Direktyvą (ES) 2020/1057 kaip perkeliantį (įgyvendinantį) ES teisės aktą.</p> <p>3. Direktyvos 2014/67/ES 9 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta, kad deklaracija teikiama ne vėliau kaip pradėjus teikti paslaugas. Tuo tarpu Projekto 2 straipsnyje (DK 109 straipsnio pakeitime) numatyta, jog „Užsienio valstybės jurisdikcijai priklausantis darbdavys, komandiruojuantis darbuotoją laikinai dirbti Lietuvos Respublikos</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies. Darbo kodekso priedas yra keičiamas nurodant Direktyvą (ES) 2020/1057 kaip perkeliantį (įgyvendinantį) ES teisės aktą, nes darbo sąlygų ypatumus nustatantys įstatymai pagal Susisiekimo ministerijos kompetenciją turės blanketines teisės normas, kurios nukreips į tam tikras Darbo kodekso nuostatas (pavyzdžiui, Darbo kodekso 108 straipsnio 2 dalies 3 punktą).</p> <p>Neatsižvelgta. Paslaugų teikimo pradžia sutampa su darbo (darbo funkcijų atlikimo) pradžia. Svarbu, kad pranešimas būtų pateiktas ne vėliau kaip iki darbo Lietuvos Respublikos teritorijoje pradžios, kas, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir</p>

	<p>teritorijoje ilgesniam kaip trisdešimt dienų laikotarpiui arba dirbti statybos darbų <...> apie tai ne vėliau kaip iki šio darbuotojo darbo Lietuvos Respublikos teritorijoje pradžios informuoja Valstybinę darbo inspekciją.“ 2020 m. lapkričio 6 d. Europos Komisijos Užimtumo, socialinių reikalų ir įtraukties generalinis direktoratas pateikė preliminarų Lietuvos nacionalinių priemonių, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama Direktyva 2014/67/ES, vertinimą Nr. Ares (2020)6411384 (toliau – Vertinimas). Europos Komisija Vertinime nurodė, jog bet kokie reikalavimai pateikti deklaraciją per tam tikrą laiką prieš prasidedant komandiravimui, viršija tai, kas būtina. Todėl tuo atveju, jei Direktyvoje 2014/67/ES numatyta paslaugų teikimo pradžia gali būti laikoma ir darbo Lietuvos Respublikos teritorijoje pradžia (pirmoji darbo diena), Projekto nuostata yra tinkama. Tačiau, jei paslaugų teikimo pradžia nesutampa su darbo Lietuvos Respublikos teritorijoje pradžia (pirmąją darbo dieną), lieka abejonių, ar tinkamai atsižvelgta į Europos Komisijos išsakytus pastebėjimus.</p> <p>8. Europos Sąjungos teisės aktų ir Lietuvos Respublikos teisės aktų ir jų projektų atitikties lentelių pildymo rekomendacijų, patvirtintų Europos teisės departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos direktoriaus 2019 m. sausio 24 d. įsakymu Nr. KKK-4 (toliau – AL pildymo rekomendacijos) 9.1 papunktyje numatyta, jog jei atitikties lentelėje pateiktų teisės aktų ir teisės aktų projektų nuostatų neužtenka ES teisės aktui įgyvendinti, trečioje skiltyje nurodomos institucijos, atsakingos už tokių nuostatų įgyvendinimą, <i>arba, jeigu žinoma, rengiamų teisės aktų projektų pavadinimai</i>. Todėl Direktyvos (ES) 2020/1057 ir Lietuvos Respublikos darbo kodekso 108, 109, 139, 213 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projekto atitikties lentelėje (toliau – Direktyvos (ES) 2020/1057 AL) siūlome 1 straipsniui skirtos eilutės trečioje skiltyje nurodyti, koku teisės aktu bus perkeltos likusios nuostatos.</p>	<p>darbo ministerijos nuomone, yra suderinama su Direktyvos 2014/67/ES 9 straipsnio 1 dalies a punkte numatytu reikalavimu, kad deklaracija teikiama ne vėliau kaip pradėjus teikti paslaugas.</p> <p>Socialinės apsaugos ir darbo ministerija negali pateikti informacijos apie kelių transporto santykius reglamentuojančius įstatymus ir kitus teisės aktus, nes tai Susisiekimo ministerijos kompetencija.</p>
<p>Lietuvos statybininkų asociacijos 2021 m. kovo 15 d. raštas Nr. 12-VYR-016</p>	<p><...></p> <p>2. Dėl rangovo subsidarios atsakomybės už subrangovo darbuotojų darbo užmokesčio mokėjimą</p> <p>Asociacija nepritaria nuostatai, kuri numato rangovo subsidarią atsakomybę už subrangovą, dėl sekančių priežasčių:</p> <p>1. Įstatymo projekto įgyvendinimas <u>suponuoja didelę administracinę našta</u>, kuri pareikalautų laiko, žmogiškųjų ir finansinių resursų sąnaudų.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Direktyvos 2014/67 12 straipsnis „Atsakomybė subrangos atveju“ įpareigoja Lietuvą įtvirtinti subsidiarią rangovo atsakomybę už darbo užmokesčio sumokėjimą jo subrangovo, kuris yra darbdavys, darbuotojams.</p> <p>Šios Direktyvos 12 straipsnio privalomas nuostatas iš dalies perkelia Darbo kodekso 108 straipsnio 13 ir 14 dalys, tačiau,</p>

Rangovas turės kaupti, sisteminti ir tikrinti didžiulį kiekį informacijos apie subrangovų darbuotojus. Be to, rangovui atsiras našta ir papildoma rizika dėl subrangovo darbuotojų asmens duomenų tvarkymo pagal Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą.

Todėl įstatymo projektas iš esmės prieštarauja pastaruosius keletą metų valstybės deklaruojam siekiui mažinti administracinę naštą verslui.

2. Rangovui tvarkant subrangovų darbuotojų duomenis, iškils konfidencialumo problema, kuomet subrangovai turės atskleisti ji pasamdžiusiam rangovui (dažnai – tai konkurentui) savo darbuotojų duomenis (darbo užmokestį ir kt.).

Pažymėtina, kad statybos sektoriuje trūkstant kvalifikuotų darbuotojų, statybos įmonės (juo labiau -konkuruojančios įmonės) labai saugo savo darbuotojus. Tačiau įstatymo projektas visiškai ignoruoja šį pagrįstą ir teisėtą statybos įmonių lūkestį.

3. Tarp rangovų ir subrangovų nėra pavaldumo santykių, todėl rangovas objektyviai negali patikrinti subrangovo darbuotojų įdarbinimo informacijos, jeigu subrangovas gera valia nesudarys tam sąlygų. Todėl ši rangovo pareiga yra sunkiai įgyvendinama.

4. Kadangi rangovas objektyviai negali patikrinti subrangovo darbuotojų įdarbinimo informacijos, todėl įstatymo projekte numatyta subsidiari rangovo atsakomybė prieštarauja teisingumo principui.

5. Norint įgyvendinti įstatymo projektą, rangovas (kuris valdo statybvietyje) turės vesti labai tikslią apskaitą, kada, kokie ir kieno darbuotojai buvo statybvietyje. Todėl pradžioje turi būti sukurtos prielaidos atsirasti statybvietyse besilankančių asmenų apskaitai (skirti ES resursai, kad rangovai galėtų įsigyti statybvičių apskaitos programinę įrangą ir įrenginius; numatytas pereinamasis laikotarpis), ir tik tada galvojama apie subsidiarios atsakomybės įvedimą, jeigu tai neprieštarauja kitiems principams.

6. Darbo įstatymų laikymosi kontrolė yra valstybės institucijų, o ne privataus verslo funkcija. Darbuotojų finansinių interesų apsauga pagal Darbo kodeksą yra individualaus darbo ginčo objektas, todėl įgyvendinama privačia kiekvieno darbuotojo iniciatyva.

Pažymėtina, kad įstatymo projektas valstybės funkcijas nepagrįstai perkelia verslui. Todėl valstybės ketinimas su darbo teisės pažeidimais kovoti verslininkų jėgomis iš esmės nesuderinami su šalyje egzistuojančia viešųjų funkcijų sistema bei prieštarauja teisingumo

kaip nurodyta Europos Komisijos atliktame vertinime, Lietuva subrangos atsakomybės nuostatas taiko tik užsienio paslaugų teikėjams, bet netaiko nacionaliniams paslaugų teikėjams, nesilaikydama *nediskriminavimo* principo, kaip reikalauja Direktyvos 2014/67 12 straipsnis.

Norime atkreipti dėmesį, kad pagal Direktyvos 2014/67 12 straipsnio 2 dalį statybos sektorius yra minimalus reikalavimas, kurio privaloma laikytis perkeliant nuostatas dėl rangovo atsakomybės. Paminėtina, kad 11 ES valstybių narių taiko subsidiarią rangovo atsakomybę visiems ekonomikos sektoriams.

Tiek pačios Direktyvos 12 straipsnio 1 dalies nuostata „kartu su darbdaviu arba vietoj jo laikyti atsakingu“, tiek tai, kad subsidiariosios civilinės atsakomybės prievolė yra akcesorinė, o jos esminis bruožas tas, kad subsidiarus skolininkas atsako kreditoriui papildomai greta pagrindinio skolininko, t. y. tada ir tiek, kiek prievolės neįvykdo pagrindinis skolininkas, reiškia, kad *rangovas*, kai darbdavys yra subrangovas, *atsakys subsidiariai* už darbo užmokesčio, įskaitant padidintą apmokėjimą už viršvalandinį darbą, darbą naktį, darbą poilsio ir švenčių dienomis įvykdymą darbuotojui, kai jis dirba darbus, nustatytus Lietuvos Respublikos statybos įstatyme, *tik tuo atveju, kai šios pareigos neįvykdys to darbuotojo darbdavys.* Svarbi yra ir nuostata, kad *subsidiari rangovo*, kai darbdavys yra subrangovas, *atsakomybė apsiriboja darbuotojo* (taip pat ir komandiriuoto darbuotojo) *teisėmis, įgytomis atliekant darbo funkcijas, kai vykdoma sutartis tarp rangovo ir jo subrangovo*, t.y. ta apimtimi, kokius darbus, susijusius su sudaryta subrangos sutartimi, atliko darbuotojas.

Įstatymo projektas skatins rangovus atidžiau rinktis subrangovus, taikyti papildomus atrankos kriterijus, įvertinti tiekimo grandinę, taip pat ir socialinės atsakomybės aspektu, ir galimas rizikas. Rangovui nekils pareiga tikrinti subrangovo darbuotojų darbo sutartis ir (ar) kitus įdarbinimo dokumentus.

	<p>principui.</p> <p>7. Įstatymo projekte <u>supainiojami darbo santykiai, civiliniai santykiai ir viešosios teisės santykiai</u>, nes rangovą ir subrangovą sieja civiliniai santykiai, subrangovą ir jo darbuotojus sieja darbo santykiai, o rangovus ir subrangovus (kaip darbdavius) su valstybinėmis darbo kontrolės institucijomis sieja viešosios teisės santykiai.</p> <p>Todėl rangovo pareiga tikrinti subrangovo darbuotojų darbo klausimus ir atsakyti už tai prieš valstybę ir subrangovo darbuotojus sukuria ydingą teisinį „hibridą“.</p> <p>Pažymėtina, kad <i>Civiliniame kodekse</i> numatyta genrangovo atsakomybė užsakovui už subrangovo prievolių neįvykdymą (civiliniai santykiai) nereiškia, kad „analogijos“ principu galima numatyti genrangovo atsakomybę prieš valstybę už subrangovo darbuotojų darbo užmokesčio sumokėjimą (darbo santykiai ir viešosios teisės santykiai).</p> <p>8. LR Konstitucijos 29 straipsnyje įtvirtintas visų asmenų lygybės prieš įstatymą principas reiškia, kad teisinis reguliavimas negali būti skirtingiems subjektams nustatomas skirtingai, jeigu tam nėra objektyvios ir visuotinai reikšmingos priežasties.</p> <p>Asociacijos nuomone, vieno verslo subjekto atsakomybės už kito subjekto darbuotojus taikymas tik statybos rangos santykiams, tačiau netaikymas paslaugų ar kitiems santykiams, <u>prieštarauja LR Konstitucijos 29 straipsnyje įtvirtintam visų asmenų lygybės prieš įstatymą principui.</u></p> <p>Apibendrinant manome, kad siūlomas įstatymo projektas prieštarauja esminiams teisės principams, šalyje egzistuojančiai viešojo administravimo sistemai bei teisiųjų santykių modeliams.</p>	<p>Darbuotojas savo pažeistas teises dėl darbo užmokesčio, įskaitant padidintą apmokėjimą už viršvalandinį darbą, darbą naktį, darbą poilsio ir švenčių dienomis įvykdymą, turės ginti darbo ginčų dėl teisės nagrinėjimo tvarka nurodydamas du atsakovus – darbdavį, kuris yra subrangovas, ir rangovą. Darbdaviui neįvykdžius darbo ginčų komisijos priimto sprendimo, išieškojimas bus nukreiptas į rangovą.</p>
<p>Asociacijos „Investors‘ Forum“ ir Lietuvos pramoninkų konfederacijos 2021 m. kovo 19 d. raštas</p>	<p>1. Visų pirma mes suprantame, kad pakeitimai yra inicijuojami reaguojant į Europos Komisijos Užimtumo, socialinių reikalų ir įtraukties generalinio direktorato vertinimą, tačiau pabrėžiame, kad aptariamais pakeitimais yra atliekami ypatingos skubos tvarka, neišdiskutavus jų su socialiniais partneriais (kaip to reikalauja Direktyvos 2014/67/ES 12 straipsnis) ir neįvertinus tokios priemonės žalos statybų sektoriui bei neigiamos įtakos valstybės biudžetui ir ekonominiams rodikliams. Akcentuojame, kad būtina įvertinti galimus alternatyvius sprendimus, kurie galėtų tenkinti Europos Komisijos reikalavimus ir nesukeltų tokios žalos kaip pastarieji pakeitimai.</p> <p>2. Pereinant prie komentarų dėl pačių pakeitimų – 139 straipsnio</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Direktyvos 2014/67 12 straipsnis „Atsakomybė subrangos atveju“ įpareigoja Lietuva įtvirtinti subsidiarią rangovo atsakomybę už darbo užmokesčio sumokėjimą jo subrangovo, kuris yra darbdavys, darbuotojams.</p> <p>Šios Direktyvos 12 straipsnio privalomas nuostatas iš dalies perkelia Darbo kodekso 108 straipsnio 13 ir 14 dalys. Tačiau, kaip nurodyta Europos Komisijos atliktame vertinime (tai yra svarbus analizės pagrindas, nesiėmus veiksmus, bus pradėta pažeidimo procedūra prieš Lietuvą), Lietuva subrangos atsakomybės nuostatas taiko tik užsienio</p>

papildymas 5 ir 6 dalimi sukuria subsidiarią rangovo atsakomybę už darbo užmokestį visais subrangos atvejais, ne tik darbuotojo komandiravimo atveju. Atitinkamai, susiklosto ydinga situacija, kai įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvą 2014/67/ES, kuri reglamentuoja darbuotojų komandiravimą, yra nustatomas reguliavimas ir tiems ūkio subjektams, kurie neturi nieko bendro su Direktyvos reguliuojama sritimi.

3. Vertinant siūlomą pakeitimą platesniame kontekste – jis griaua kitais teisės aktais nustatytą civilinės apyvartos vykdymo tvarką. Tai yra, Lietuvos Respublikos Civilinio kodekso 2.50 straipsnio 4 dalyje yra įtvirtinta juridinio asmens ribotos atsakomybės samprata. Akivaizdu, kad siūlomas pakeitimas ją kardinaliai pažeidžia. Šiuo požiūriu nėra aišku, kodėl yra diskriminuojamas būtent statybų sektorius, kaip jau minėta, tariamai įgyvendinama direktyva pagrindo tokiai diskriminacijai nenumato. Atitinkamai, toks pakeitimas kvestionuotinas ir atitikimo konstitucijai prasme, kuri garantuoja visų subjektų lygiateisiškumą.

4. Papildomai paminėtina, kad jeigu vis tik būtų nuspręsta tokį reguliavimą priimti (t. y. nustatyti atitinkamų ūkio subjektų atsakomybę už trečiųjų asmenų prievolės), tai numatančios nuostatos turėtų būti įtvirtintos ne Darbo kodekse, o Civiliniame kodekse. Jau minėta, kad ūkio subjektų atsakomybės ribos yra ne darbo teisės, o civilinės teisės reguliavimo dalykas.

5. Pakartotina, kad šiuo atveju pakeitimą siūloma priimti neatlikus jokios analizės. Tai yra, projekto rengėjai nepateikia jokių duomenų kaip kitos valstybės narės, įgyvendinančios direktyvą tokiu pačiu būdu, sprendžia šį klausimą ir ar tikrai tokia drastiška priemonė yra būtina. Tokios analizės nebuvimas visą teikiamą projektą verčia vertinti kritiškai.

Įvertinus tai, kas išdėstyta, rekomenduojame atsisakyti teikiamų Darbo kodekso 139 ir 213 straipsnių pakeitimų, kadangi jų būtinumas yra smarkiai abejotinas, o šie pakeitimai kurtų sunkiai įvertinamas neigiamas pasekmes nacionalinių įmonių rangovų ir subrangovų santykiams, o per tai ir visam šalies ūkiui.

paslaugų teikėjams, bet netaiko nacionaliniams paslaugų teikėjams, nesilaikydama *nediskriminavimo* principo, kaip reikalauja Direktyvos 2014/67 12 straipsnis.

Norime atkreipti dėmesį, kad pagal Direktyvos 2014/67 12 straipsnio 2 dalį statybos sektorius yra minimalus reikalavimas, kurio privaloma laikytis perkeliant nuostatas dėl rangovo atsakomybės.

Tiek pačios Direktyvos 12 straipsnio 1 dalies nuostata „kartu su darbdaviu arba vietoj jo laikyti atsakingu“, tiek tai, kad subsidiariosios civilinės atsakomybės prievolė yra akcesorinė, o jos esminis bruožas tas, kad subsidiarus skolininkas atsako kreditoriui papildomai greta pagrindinio skolininko, t. y. tada ir tiek, kiek prievolės neįvykdo pagrindinis skolininkas, reiškia, kad *rangovas*, kai darbdavys yra subrangovas, *atsakys subsidiariai* už darbo užmokesčio, įskaitant padidintą apmokėjimą už viršvalandinį darbą, darbą naktį, darbą poilsio ir švenčių dienomis įvykdymą darbuotojui, kai jis dirba darbus, nustatytus Lietuvos Respublikos statybos įstatyme, *tik tuo atveju, kai pareigos neįvykdys to darbuotojo darbdavys*.

Svarbi yra ir nuostata, kad *subsidiari rangovo*, kai darbdavys yra subrangovas, *atsakomybė apsiriboja darbuotojo* (taip pat ir komandiruoto darbuotojo) *teisėmis, įgytomis atliekant darbo funkcijas, kai vykdoma sutartis tarp rangovo ir jo subrangovo*, t.y. ta apimtimi, kokius darbus, susijusius su sudaryta subrangos sutartimi, atliko darbuotojas.

Darbuotojas savo pažeistas teises dėl darbo užmokesčio, įskaitant padidintą apmokėjimą už viršvalandinį darbą, darbą naktį, darbą poilsio ir švenčių dienomis įvykdymą, turės ginti darbo ginčų dėl teisės nagrinėjimo tvarka nurodydamas du atsakovus – darbdavį, kuris yra subrangovas, ir rangovą. Darbdaviui neįvykdžius darbo ginčų komisijos priimto sprendimo, išieškojimas bus nukreiptas į rangovą.

Norime priminti, kad, įgyvendinant Direktyvos 2014/67 12

straipsnį, rangovo subsidiari atsakomybė už jo rangovo, kuris yra darbdavys, piniginių įpareigojimų, susijusių su minimaliu darbo užmokesčiu įvykdymą komandiruotiems darbuotojams, buvo įtvirtinta Garantijų komandiruotiems įstatymo pakeitimuose, kurie įsigaliojo 2016 m. birželio 28 d. Nuo 2017 m. liepos 1 d. šie pakeitimai buvo perkelti į naujojo Darbo kodekso 108 straipsnį. Reikėtų priminti, kad dėl šių nuostatų buvo pasiektas Trišalėje taryboje atstovaujančių profesinių sąjungų ir darbdavių organizacijų susitarimas. Nuo 2020 m. liepos 30 d. galiojantis Darbo kodekso 108, 109 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymas taip pat buvo svarstytas ir jam pritarta 2019 m. rugsėjo 24 d. vykusiam Trišalės tarybos posėdyje.

Šiais Darbo kodekso 139 straipsnio 5 ir 6 dalių pakeitimais siekiama tik įtvirtinti, kad esant subrangos teisiniams santykiams tiek užsienio paslaugų teikėjai, tiek Lietuvos Respublikos paslaugų teikėjai galės teikti paslaugas vienodomis sąlygomis. Bus sudarytos vienodos galimybės tiek komandiruotam darbuotojui, tiek vietos darbuotojui kreiptis dėl jo darbdavio, kai jis subrangovas, nesumokėto darbo užmokesčio į darbo ginčus nagrinėjančią organą.

Visa Europos Komisijos analizė apie kitose Europos Sąjungose valstybėse narėse taikomą praktiką yra pateikta aiškinamajame rašte. Pabrėžtina, kad 16 valstybių narių (Austrija, Bulgarija, Kroatija, Čekija, Estija, Vengrija, Airija, Latvija, Lietuva, Malta, Lenkija, Portugalija, Rumunija, Slovakija, Slovėnija ir Jungtinė Karalystė) subrangos atsakomybės nuostatas taiko tik užsienio paslaugų teikėjams, o kitos valstybės narės jas arba panašias prievoles taiko tiek vidaus, tiek užsienio paslaugų teikėjams. Todėl artimiausiu metu nacionalinės teisės aktus turės pakeisti ne tik Lietuva, bet ir kitos valstybės narės.

Svarstant tiek dėl Direktyvos 2014/67 12 straipsnio „Atsakomybė subrangos atveju“, tiek Direktyvos 2009/52 8 straipsnio „Subranga“ perkėlimo į nacionalinę teisę Socialinės apsaugos ir darbo ministerija siūlė, kad nuostatos

		dėl rangovo subsidiarios atsakomybės būtų įtvirtintos Civiliniame kodekse, tačiau pakeitimams nepritarė Teisingumo ministerija.
--	--	---